

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἡ μεγαλύτερη Ἐλεημοσύνη: Νά γίνουμε «στόμα τοῦ Χριστοῦ»

Κάποιος νεαρός, στήν διάρκεια τῶν διακοπῶν του, γνώρισε ἕνα παιδάκι μέ εἰδικές ἀνάγκες. Ἐπασχε ἀπό μυϊκή δυστροφία.

Τοῦ ἔδειξε ἐνδιαφέρον. **Τοῦ** μίλησε μέ ἀγάπη. **Καί** κέρδισε τήν φιλία του.

Όταν τέλειωσε τὸ καλοκαίρι, καί τὸ παιδί ἐπέστρεψε στοῦ Ἰδρυμα ὅπου τὸ εἶχαν βάλει οἱ γονεῖς του, ὁ νεαρός ἀπεφάσισε νά πηγαίνει κάθε δεῦτερο Σαββατοκύριακο καί νά τὸ βλέπει.

Ἡ διαδρομή ἦταν πολὺ μεγάλη. Ἐπρεπε νά μένει δυὸ βραδιές σέ ξενοδοχεῖο κοντὰ στοῦ Ἰδρυμα. Ἐόδευε ἕνα σημαντικό ποσὸ ἀπὸ τὸν πενιχρὸ μισθὸ του, ἐνῶ θὰ μπορούσε νά τὰ «γλεντήσῃ» μέ τήν παρέα του.

Παρ' ὅλο πού δούλευε στίς οἰκοδομές καί κουραζόταν ἀρκετά, ἀφιέρωνε κάθε δεῦτερη ἐβδομάδα δυὸ ὀλόκληρες μέρες, γιὰ νά κάνει τὸ πρόσωπο αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ νά χαμογελᾷ καί τήν καρδιά του νά γεμίζει ἀπὸ χαρά.

* * *

Όλοι ἔχουμε κοντὰ μας «ἄτομα μέ εἰδικές ἀνάγκες». Καί πρῶτα-πρῶτα μέσα στοῦ ἰδίου μας τὸ σπίτι. **Ό** διπλανός μας (σύζυγος, παιδιά, συγγενεῖς) εἶναι ἄνθρωποι μέ πάθη, ἀδυναμίες, παραξενιές, καπρίτσια, πείσματα καί μέ πολλές ἄλλες «εἰδικές ἀνάγκες».

Ό Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυστόστομος λέει, ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἐλεημοσύνη μας γι' αὐτοὺς εἶναι: νά γίνουμε «στόμα τοῦ Χριστοῦ»!...

Ἔστω, λοιπόν, ὅτι δὲν ἔχουμε οὔτε μιὰ χούφτα ἀλεύρι! **Ό**λοι ὅμως ἔχουμε στόμα. **Καί** μπορούμε νά ἀγωνιστοῦμε νά τὸ κάνουμε «στόμα Χριστοῦ»!...

Αὐτή θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη καί ἡ πιὸ θεάρεστη ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας...

Τέτοιο στόμα θέλει νά ἀποκτήσουμε ὁ Χριστός. **Καί** ἕνα τέτοιο στόμα **Τοῦ** ἀρέσει περισσότερο ἀπὸ τὸ στόμα τῶν Προφητῶν!

Κανένα στόμα, οὔτε τῶν Προφητῶν τὸ στόμα, δὲν **Τοῦ** ἀρέσει τόσο, λέει ὁ ὄντως Χρυστόστομος, Ἅγιος Ἰωάννης, ὅσο «τὸ στόμα τῶν ἐπεικῶν καί πραέων ἀνθρώπων».

Ὁ Ἐραμιστής

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός

30.7.2023 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίων Ἀποστόλων Σίλα, Σιλουανοῦ, Ἐπαινετοῦ κλπ.

ἐκ τῶν Ο'.